

Хвороба Альцгеймера характеризується необоротним руйнуванням нейронів мозку, що проявляється повільно, але неухильно прогресуючими втратою пам'яті, здатності мислити та самостійно себе обслуговувати. Хвороба Альцгеймера вражає одного з 20 людей віком старше 65 років. Кількість хворих зростає одночасно зі збільшенням середньої тривалості життя в світі. Цю хворобу не слід плутати зі звичайним віковим погіршенням пам'яті. Хвороба Альцгеймера повністю руйнує людську особистість. Це треба пам'ятати при догляді за людьми літнього віку з цим діагнозом

Догляд за особами з хворобою Альцгеймера

Догляд за пацієнтами з хворобою Альцгеймера, особливо на пізніх стадіях, потребує часу, терпачості, практичних навичок медичної сестри, відповідної психологічної підготовки. Тому за можливості піклування краще доручити професійним доглядальницям: це полегшить життя як пацієнту, так і його близьким. Але, в будь-якому разі, якщо у вас є родич або знайомий із хворобою Альцгеймера, слід добре усвідомлювати, що з ним відбувається, як розвиватимуться події, як зробити його та ваше життя більш комфортним та безпечним.

ЯК РОЗВИВАЄТЬСЯ ХВОРОБА АЛЬЦГЕЙМЕРА

На початковому етапі поступово проявляються: втрата зацікавленості до улюблених занять; різке погіршення короточасної пам'яті (людина може не пам'ятати, що їла 2 год тому, кого зустріла, що читала вранці); труднощі в підборі слів та прийнятті простих рішень; апатія; втрата орієнтації в незвичних ситуаціях та в часі.

З часом пацієнту стає складно виконувати елементарні побутові справи без сторонньої допомоги (виходити в магазин, прибиратися, а потім вмиватися та одягатися); він може вдатися до бродяжництва; в нього можливі зорові галюцинації.

На пізній стадії хвороби пацієнт стає інвалідом, який не здатний адекватно оцінювати навколишнє середовище та обслуговувати себе. Він не говорить і не розуміє, що йому кажуть; не впізнає оточуючих; втрачає здатність рухатися, самостійно їсти; не контролює фізіологічні відправлення.

ПОРАДИ З ДОГЛЯДУ:

- встановіть для хворого розпорядок дня: так йому легше буде орієнтуватися в подіях;
- забезпечте хворому можливість займатися улюбленими справами, підтримуйте його інтерес до них;
- виключіть стресові ситуації з життя хворого, намагайтесь не дратувати його, не викликати гнів та агресію; не сваріть хворого;
- спілкуючись з хворим, говоріть чітко, повільно, простими короткими реченнями. Не слід швидко змінювати теми. Під час розмови дивіться на нього та використовуйте невербальні засоби спілкування: легкі дотики, поплескування, погляджування. На початку розмови доторкніться до хворого, зверніть його увагу на себе;

- у разі виникнення у хворого агресії зберігайте спокій, не дозволяйте собі розлютитися, говоріть спокійно та дружньо. Не підходьте в такий момент надто близько до хворого, бо він сприйме це як загрозу. Намагайтесь переключити його увагу на інше спокійне заняття;

- при появі у хворого маячних ідей або галюцинацій не сперечайтесь з ним — це може посилити марення. Спробуйте відвернути увагу хворого на реальний об'єкт (галюцинації можуть бути зумовлені тим чи іншим ЛЗ, тому про це слід повідомити лікаря);

- в питаннях гігієни та фізіологічних відправлень зберігайте такт, поважайте гідність хворого. Так, якщо він соромиться під час купання, залишайте йому закритими інтимні ділянки тіла. Давайте хворому можливість самому брати участь в процесі;

- встановіть для хворого режим відвідування туалету. Якщо він забуває, де знаходиться туалетна кімната, залишайте двері туалету відчиненими, повісте табличку на двері. Вночі використовуйте санітарний стілець або підгузники;

- одяг кладіть хворому в порядку, в якому він буде його надягати; уникайте речей зі складними застібками; не квапте хворого, нехай він одягнеться повільно, але самостійно;

- якщо хворий їсть самостійно, йому достатньо нагадати, що час перекусити, та подати розігріту їжу на стіл. На пізніх стадіях хворого доведеться годувати: їжа повинна бути теплою, у вигляді пюре або в рідкому стані.

ПИТАННЯ БЕЗПЕКИ:

- перекривайте газ, коли хворий залишається вдома сам;
- встановіть замки на вікнах;
- якщо хворий схильний до самостійних прогулянок, покладіть в кишені одягу записки з його ім'ям, адресою та номерами телефонів родичів; закривайте двері квартири так, щоб хворий не мав можливості вийти самостійно;
- приберіть ножі, ножиці та інші гострі предмети і небезпечні інструменти із зони досяжності хворого;
- облаштуйте ванну кімнату і туалет засобами безпеки: поручнями, спеціальними стільцями, неслизькими килимками;
- облаштуйте кімнату хворого міцними меблями.